

**tussen
haakjes**

**inspiratie om mee
sociale beweging te maken
2016/2 ■■■■■■**

Woord vooraf

Op je weg doorheen het leven kom je heel wat mooie mensen, mooie gebeurtenissen, mooie ontmoetingen, mooie kunstwerken, mooie teksten tegen. Zij geven betekenis aan je leven en aan ons samenleven. Zij verduidelijken en verdiepen onze ervaringen, ons aanvoelen, ons buikgevoel.

We mogen dit niet laten verloren gaan, want zij hebben ons gemaakt tot wie we zijn.

(Tussen haakjes) is een samen sprokkelen van teksten die mij iets zeggen, die iets belichten wat anders onderbelicht zou blijven. We stellen ze ter beschikking van mensen die zelf op zoek zijn naar woorden die hun leven en ons samenleven samenhang kunnen geven.

De meeste mensen hebben wel een fotoalbum (op papier of digitaal) met belangrijke gebeurtenissen en mensen uit hun leven. Zou het niet goed zijn een 'tekst' album aan te leggen, met teksten, gedichten, gebeden ... die een mijlpaal in je leven uitdrukken. Dit zou ook kunnen met liederen, kunstwerken, brieven, gedachtenisprentjes ...

(Tussen haakjes) kan je misschien op weg helpen.

Het kan ook een hulp zijn om onze bijeenkomsten allerhande wat diepgang en perspectief te geven.

(Tussen Haakjes) is een brochure voor intern gebruik in de christelijke arbeidersbeweging en gaat uit van de werkgroep Zingeving.net

Inspiratiewebsites

<http://www.pastoralezorg.be/page/elisabeth/>

<http://thomas.theo.kuleuven.be/pastoraal/vieringen/>

<http://www.femma.be/nl/zingeving>

<http://www.welzijnszorg.be/node/385>

<http://www.beweging.net/algemeen/publicaties/zingeving>

<http://www.beweging.net/brussel-halle-vilvoorde/publicaties/1741-tussen-haakjes> (hier vind je deze en voorgaande Tussen Haakjes)

Wandelen met God

Gelovig leven

is een avontuur van de geest:

de grens overschrijden

van het alledaagse

en groeien naar de eerste scheppingsdag.

Geloven in de aarde

en de mensen durven zien

in hun eerste onschuld,

puur als nooit tevoren.

Het is ongelovig worden

in de suprematie van het geld

en als een kind het wonder zien,

in kleine en gewone dingen.

Het is op deze wereld

wandelen met God

als in de tuin van heden

en samen kijken

hoe de mens zich bevrijdt,

langzaam maar zeker,

uit de zuigkracht van de olie,

uit de wurggreep van de banken,

uit de dictatuur van de rivaliteit.

Gelovig leven is wandelen met God,

tevreden met weinig,

gelukkig om Hem.

[Manu Verhulst]

Oude christenen, nieuwe christenen

Tien kleine christenen
ontvingen samen de zegen;
één vond de preek de moeite niet,
toen waren er nog negen.

Negen kleine christenen
baden dag en nacht;
één bad en kreeg niet wat hij vroeg,
toen waren er nog acht.

Acht kleine christenen
op de smalle weg door 't leven;
één vond de brede weg zo mooi,
toen waren er nog zeven.

Zeven kleine christenen
lazen elkaar de les;
één werd boos en zei: 'Adieu'
toen waren er nog zes.

Zes kleine christenen
actief in 't kerkbedrijf;
één miste wierook en Latijn,
toen waren er nog vijf.

Vijf kleine christenen
traditie in 't banier;
één hoorde: 'Jullie God is dood'.
Toen waren er nog vier.

Vier kleine christenen
vierden samen eucharistie;
één zag dit als tijdverlies,
toen waren ze nog met drie.

Drie kleine christenen
elk had zo zijn idee;
één werd oneerlijk miljonair,
toen waren er nog twee.

Twee kleine christenen
met tweeën heel alleen;
met ruzie wie de grootste was,
toen was er nog maar één.

Een heel oprechte christen
vol van de lieve vree;
zijn vijand werd een goede vriend,
toen waren er weer twee.

Twee heel bescheiden christenen
aan 't werk met veel plezier;
ze vroegen niets, ze deelden uit,
toen waren er weer vier.

Vier heel gewone christenen
ze hielpen dag en nacht;
en die geholpen werd, hielp mee,
toen waren er weer acht.

Acht vriendelijke christenen
ze vroegen om Gods zegen;
maar vroegen er ook mensen bij,
toen waren er weer negen.

Negen kleine christenen
in mensen God gezien;
ze zongen samen gloria,
toen waren er weer tien.

Tien kleine christenen
ze brachten Hem tot leven
die voor de mensen van de aarde
zijn leven had gegeven.

Twaalf kleine christenen
ze leefden net als Hij;
zo kwamen er weer net als toen,
in één dag duizend bij.

Liedje

Lieg alsjeblieft niet tegen me
niet over iets groots niet over iets
anders. Liever hoor ik het
vernietigendste dan dat je liegt
want dat is nog vernietigender.

Lieg niet over de liefde
iets dat je voelt of iets dat je
zou willen voelen. Liever word ik
bedroefd dan dat je liegt
want dat is nog bedroevender.

Lieg niet tegen me over gevaar
want ik voel toch je angst
en wat ik gewaar word is waar
of ik ken je niet en dat
is nog gevaarlijker.

Lieg niet tegen me over ziekte
liever kijk ik die diepte in
dan dat ik mij verlies in één
van jouw lieve verzinsels
want daarmee verlies ik me dieper.

Lieg niet tegen me over sterven
want zo lang we er nog zijn
vind ik dat toegangsloze
niet mededelen wat je denkt
erger en zo veel doder.

[Judith Herzberg]

Leven: een aanloop

Leven in de moederschoot is menselijk leven:
er is groei, er is een vorm van bewustzijn,
van reageren op de emoties van de moeder,
er is zintuigelijk ervaren, er is gehoor,
er is welbehagen en onbehagen.
En toch is het een vorm van leven
dat onaf is, onvolkomen.

Leven na de geboorte is pas echt leven:
groei, bewustzijn, zelfbewustzijn,
er is ervaring van geluk en verdriet,
er is verlangen, ambitie,
er is relatie en liefde,
en toch is ook deze levensvorm
onaf, onvolkomen.

Dit leven is blijkbaar ook een aanloop
naar een andere wijze van mens zijn:
'geen rouw, geen geweent,
geen smart zal er zijn;
want al het oude is voorbij.
Zie, ik maak alles nieuw!'.
'

[Manu Verhulst]

Missiegebed

Lieve Vader,
elke dag ontmoet ik heel wat mensen.
Sommigen ontmoet ik heel oppervlakkig,
met anderen kom ik dan weer tot een dieper contact.
Sommigen ontmoet ik in werkverband,
anderen als een goede vriend.
Sommige ontmoetingen zijn sporadisch,
andere mensen blijf ik geregeld terugzien.
Sommigen wonen dichtbij, anderen veraf.

Soms stel ik mij de vraag
of onze leefwereld ons wel de kans geeft
om mensen dieper te leren kennen.
Is er voldoende tijd
om naar lief en leed van anderen te luisteren?
Heb ik de energie om de andere te leren kennen,
die ver van mijn bed ook probeert zijn leven op te bouwen?

En dan vraag ik me af of ik Jou nog weet te vinden?
Jij die iedereen ten volle leven wilt geven.
Vind ik nog de tijd om de verhalen te lezen en te mediteren,
die het hebben over je Zoon Jezus Christus
en zijn vele ontmoetingen?
Verhalen die me leren hoe Jij ons wilt ontmoeten
en me duidelijk maken hoe ik mensen
dichtbij en veraf kan benaderen,
met een solidaire liefde zonder grenzen.--Amen.

[Michel Coppin, nationaal directeur Missio]

De merels

Over het dorp
luiden doodsklokken
als een ver afscheid
van een oud en vermoeid leven.

In de lucht trilt nog de stem
van de dood,
maar hier,
tussen geurende rozelaars,
is een pril vertoon van leven.

Bij een fris fonteintje
staat een jonge berk,
beschut tegen alle wind.
Een merelpaar is er vol zorg
voor kleine stemmetjes
die elke dag
wat feller klinken.

Hoe zorg Jij voor ons, Heer,
bij elk einde en
elk nieuw begin!

[Lina Van Mellaert,
Aan de rand van het water. Kok, 2005]

Onze weg

Geen andere weg valt er te bewandelen
dan die van de solidariteit.

De handen in elkaar slaan,
kleinen en groten,
machtigen en zwakken.

Geen ander pad is samen te effenen
dan dat van de hoop.

Vechten tegen de ontmoediging,
stapstenen leggen van moed en vertrouwen.

Geen betere energie is er
dan die van de samenhang.

Woorden en daden vinden
die mensen bij elkaar brengen,
over alle grenzen heen.

Geen krachtiger teken is er
dan dat van vriendschap en liefde.

Getuigen worden van Gods droom
en bouwen aan zijn huis,
hier en nu reeds,
te midden de woestijn.

De man, zijn zoon en de ezel

Het is midden op de dag. De zon staat te branden aan de hemel. Door de smalle straten van de stad trekt een vader met zijn zoon en zijn ezel. De vader zit op de ezel; de jongen leidt hem.

‘Hoe kun je zo lui op die ezel blijven zitten?’ vraagt een vrouw verontwaardigd aan de vader. ‘Die arme jongen is zo klein, hij kan de ezel niet eens bijhouden!’

Ze heeft gelijk, denkt de vader. Hij stijgt af en tilt zijn zoon op de rug van de ezel. Zo lopen ze verder.

‘Schande!’ roept een man tegen de zoon. ‘Hoe kun je je arme oude vader naast de ezel laten lopen?’

De jongen schaamt zich en vraagt of zijn vader achter hem op de ezel komt zitten. Dat doet hij. Een eindje verder komt een oude vrouw hen tegemoet.

‘Dierenbeulen!’ scheldt ze.

‘Zien jullie niet dat jullie veel te zwaar zijn voor die ezel?’

De zoon kijkt om naar zijn vader. Zijn vader knikt. Beiden stijgen ze af. Naast de ezel lopen ze verder. Maar niet lang daarna komen ze een vreemdeling tegen.

‘Wat een domkoppen!’ lacht hij. ‘Waarom wandelen jullie met een ezel als hij toch niets voor jullie doet?’

De zoon kijkt zijn vader beteuterd aan.

De vader geeft de ezel een handvol hooi.

‘Wat we ook doen’, zegt hij, ‘niemand is het ermee eens.

Ik geloof dat wij zélf moeten kiezen wat wij goedvinden.’

Wie zijn de wijzen

Zij die naar boven kijken,
naar de hemel en zijn tekens,
die thuis zijn in de nacht en de geheimen,
die waken en uitzien naar de ster.

Maar wijzen hebben ook oog voor wat beneden ligt,
voor de aarde en haar wegen,
voor de dag en het licht.

Wijzen durven omwegen maken.
Want wie lijnrecht naar zijn doel wil,
doet de wereld en de mensen geweld aan.

Want de goede weg is gehoorzaam aan de aarde,
voegt zich naar haar hoogten en laagten
en volgt de kronkellijn van de rivieren.
En wie de wijsheid van de weg heeft geleerd,
weet dat we worden geleid door vreemde paden.
Want niet wij maken de weg.
De weg maakt ons.

Wijzen zijn zij
die altijd op weg willen gaan,
altijd opnieuw willen beginnen.
Want wat in één keer wordt gevonden
is voorbarig en onbetrouwbaar.
Wijzen zijn zij
die terugkeren naar huis,
verdwijnen in stilte,
terug naar hun werk
en naar hun plaats onder de mensen.
Want daar wacht het leven.

[Frans Cromphout s.j.]

Vader

Ik mag U 'Vader' noemen
vader van hemel en aarde,
onze thuis.

Ik mag U 'Vader' noemen
vader van mijn leven,
zonder U zou ik niet zijn.

Ik mag U 'Vader' noemen,
vader van ons allen.
Gij hebt ons aan elkaar
gebonden voor tijd
en eeuwigheid.

[Manu Verhulst]

Goede God,

Wij zijn gewoon om alles te beheersen;
dingen moeten gebeuren
wanneer en zoals wij dat willen.
Onze taken zijn gepland,
onze chronometers werken met seconden.
Zo gaat het ons leven lang.

Toch is de realiteit soms minder elastisch
dan wij ze wensen.
Soms gebeurt het onverwachte,
soms draait het helemaal anders uit
dan we graag hadden gewild.
Soms moeten we ons neerleggen
bij wat we niet meer aankunnen.

Geef dan,
dat we onze energie niet omzetten in frustratie,
maar dat we ze positief mogen aanwenden
voor de onverwachte kansen
die zich toch aandienen,
voor de mens die toch ons pad kruist,
voor de nood die we vol nabijheid kunnen lenigen.

Geef ons de kracht om na alle inspanning
bescheiden dankbaar te zijn
om wat toch is kunnen gebeuren
en onbevangen te genieten van de
mussen in de lucht en de lelies op het veld.

Dank u Maria

Maria,
moeder van de mens geworden liefde van God,
dank u voor uw jawoord en voor uw overgave.
Zegen ons in dit uur.
Geef ons uw jawoord
opdat door het vuur van de Geest
Jezus ook in ons geboren mag worden,
in ieder van ons.

Laat Jezus in ons mens worden,
zodat we dragers worden
van zijn Liefde in deze wereld.
Help ons zijn Liefde
zichtbaar, tastbaar en voelbaar te maken
voor alle mensen om ons heen.
Vooral voor hen die eenzaam en verlaten zijn,
voor hen die zich niet bemind weten,
voor alle kleine, arme en vergeten mensen.

Maria, moeder van God,
spreid de mantel van uw liefde uit
over allen, opdat er nooit meer
een kind in de kou geboren zou worden,
nooit meer een mens in de kou zou moeten leven
en nooit meer iemand
alleen in de kou zou moeten sterven.

Dan groeit de vreugde aan alle bomen
en zingen de sterren een lied.
Dan bloeien bloemen in de woestijn
en licht het geluk de mensen weer toe.
Dan opent God de poorten van het verloren paradijs
en genieten we dankbaar van zijn innige aanwezigheid,
in ieder van ons en in heel de schepping.--Amen.

[Phil Bosmans]

Gebed bij het begin van een vergadering

Vader,
uw verstrooide kinderen zijn wij,
beladen met drukte en problemen,
zelden thuis bij onszelf, bij U en bij anderen.
Toch roept Gij ons vandaag samen
om in Jezus' Naam te werken en te plannen.

Aan uw voeten leggen wij
al onze projecten en agendapunten neer.
Beadem ze een voor een
met uw leven gevende kracht
en help ons zien wat Gij bedoelt.

Zegen onze gedachten
en vervul ze van uw Geest.
Open onze oren voor elkaar
en leer ons uw Stem herkennen.
Genees ons wanneer we
verward en moedeloos zijn
en laat uw vrede groeien in ons.

Wees onze Gids bij moeilijke beslissingen.
Leg woorden in onze mond
die spreken van uw wijsheid.
Doordesem ons oordeel met zachtheid,
onze dienstbaarheid met vastberadenheid,
onze toewijding met vreugde
en ons enthousiasme met geduld.

Dank U dat Gij de sluizen
van ons hart wilt openen
en ons samenzijn bevloeit met uw liefde.
Alleen dan zullen de akkers van onze arbeid
vruchten dragen die blijvend zijn.

[Ilse Cornu]

Vervul ons met nieuw leven

Goede, leven gevende God,
de verrijzenis van Jezus
vervult ons met nieuw leven,
met vernieuwde hoop.
Help ons om als herboren mensen
op weg te gaan en mee te bouwen
aan uw droom en uw koninkrijk,
het rijk der hemelen,
uw rijk van gerechtigheid.
Geef ons het inzicht om te weten
wat ons te doen staat,
de wil om het te verwezenlijken,
de moed om eraan te beginnen,
de volharding om vol te houden,
de kracht om het te helpen voltooien.

En maak ons getuigen van uw paasvreugde,
juichend en jubelend:
de Heer is verrezen!
Waarlijk, Hij is verrezen.
Allelujah!--Amen.

[Dominic Verhoeven]

Gebed voor een vergadering

Zegen ons God,
die hier vergaderd zijn.
Maak onze geest en ons hart open
voor wat rechtvaardig
noodwendig en goed is
voor de mensen die Gij ons toevertrouwt.

Behoed ons voor traagheid
die achteruit doet stappen,
voor onverhoedse stappen
waarop wij moeten terugkeren,
voor woorden die niet overwogen
of overbodig zouden zijn.

Doe iets aan onze ogen
dat wij het zicht behouden
op het geheel,
doe iets aan ons hart
dat wij mensen boven alles
de moeite blijven vinden.
Schenk ons helderheid van geest,
dat wij onderscheiden waar het op aankomt
en moedig kiezen
voor wat mensen beter maakt
en U behaagt.

Heilige God,
wees hier aanwezig.
Amen.

[Marcel Weemaes]

Help ons verrijzen

Om uit onze hebzucht te geraken,
help ons verrijzen, O God.

Om ons egoïsme te overwinnen,
help ons verrijzen, O God.

Om onze moedeloosheid te verdrijven,
help ons verrijzen, O God.

Om hopeloosheid geen kans te geven,
help ons verrijzen, O God.

Om op te houden met kankeren,
met bekritisieren en roddelen,
help ons verrijzen, O God.

Om weer onbevangen en blij te worden,
help ons verrijzen, O God.

Om weer fris en vol vertrouwen
tegenover U en de mensen te worden,
help ons verrijzen, O God.

Om mee te voelen met alle getroffenenen,
help ons verrijzen, O God.

Om nu eens echt te delen tot het ons wat pijn doet,
help ons verrijzen, O God.

Om weer kind te mogen zijn,
help ons verrijzen, O God.

Zomaar voor U zitten

Zomaar voor U zitten, Heer,
en weten dat uw liefde me omringt,
dat U als een vriend, stil en nederig naar me kijkt,
dat U goed en barmhartig bent
en zo eindeloos geduldig.

Zomaar voor U zitten, Heer,
en mijn ogen sluiten om uw
licht beter op te vangen
en naar uw stem te luisteren,
wanneer U spreekt, diep in mijn hart.

Zomaar voor U zitten, Heer, en voor U openstaan
met heel mijn hart, in stille overgave aan uw wil,
gemakkelijk is het niet wat U vraagt,
want U vraagt alles,
ook dat verborgene dat ik niet wilde geven.

Zomaar voor U zitten, Heer,
en weten dat U mijn zorgen kent,
mijn pijn, mijn onmacht en dat U rustig wacht,
tot ik ze voor uw voeten leg,
om ze in uw liefde op te nemen.

Zomaar voor U zitten, Heer,
en weten dat uw tedere liefde
mijn kleinheid omvat, dat U me omhelst
en zo wordt dan mijn zwakheid kracht,
mijn angst rust, mijn zelfzucht openheid.

Dank U, Heer, dat ik zo voor U zitten mag,
help me, niets voor mezelf op te eisen,
en in deemoed alles te aanvaarden.
Neem me helemaal op in U,
om zo teken van uw liefde te zijn.

Vakantie

De schoolpoorten gaan voor een tijdje dicht.
Twee maanden lang ondergaat
onze hele samenleving de invloed van dit verschijnsel.
We zwerven uit en gaan op reis.
Maar vooraleer velen de auto starten,
stellen ze eerst nog de GPS in.
Het voorbeeld van de moderne gids
en eigenlijk wel een interessant toestelletje
omdat het toont hoe een goede gids kan,
of zou moeten te werk gaan.
Natuurlijk moet je wel eerst weten waar je naar toe wil,
wat het doel van je reis is.
Wil je je ontspannen of je eerder eens helemaal uitleven?
Hoop je op een echte ontdekkingsreis
of is gewoon genieten al meer dan genoeg?
Op basis van dat reisdoel kan de GPS een route uitstippelen.
Maar, opgelet: er zijn ook nog extra instellingen
die bepalen hoe die weg er exact zal uitzien.
Wil je de snelste weg? Of de kortste?
Liefst via snelle autowegen?
Of toch liever kleine dorpjes ontdekken?
Die instellingen, jouw ingesteldheid kunnen allesbepalend zijn.
Het is dus wellicht een goed idee eerst je verwachtingen,
jouw ingesteldheid,
de manier waarop je straks in je “congé” stapt, uit te klaren.
Eens alles duidelijk en de GPS goed ingesteld,
ja, dan moet je de gids volgen,
moet je de GPS gehoorzamen, er gehoor aan geven.
En zo is het altijd met een gids:
je moet goed luisteren en hem of haar je vertrouwen geven.
Wat opvalt is dat we vandaag de dag gemakkelijker
blind vertrouwen op een elektronisch toestel
dan in een gids van vlees en bloed.
Voor die laatste zijn we kritischer
en stellen we veel meer in vraag.

Vastenbezinning

Wie durft in de spiegel kijken
als ogen haat en verdelging uitstralen?

Wie durft zijn leven op het spel zetten
als vreemdelingen aan onze grenzen kloppen
en om werk en geld vragen?

Wie durft in liefde geloven
als concurrentie en macht ons verdelen?

Wie durft van verandering spreken
als de wereld blijft doordraaien
volgens de wet van de sterkste?

Misschien,
als we nu beginnen.
Wij eerst:
delen, en niet stelen,
samenbrengen, en niet verdelen,
bemoedigen, en niet vernederen.

Zeker,
als we blijven spreken:
woorden van hoop, geloof en liefde
omwille van die Ene
die heeft gezegd:
“Ik zal er zijn”.
En die Andere
die het heeft voorgeleefd.
Tot het einde.

[Roos Maes]

Brood zijn

Ze ergerden zich omdat Hij zei
dat Hij geen brood gaf,
maar brood was
en dus opriep om ook brood te zijn voor anderen.

Ze ergerden zich omdat bij Hem
geen profijt te halen was;
alleen de waarheid dat leven te vinden is
in het geven van jezelf.

Ze lieten Hem in de steek,
de een na de ander.

Weer eens was het duidelijk
dat geloven pas dan echt is
als het je leven verandert.

Enkelen zijn gebleven,
kozen wel voor verandering van leven.
Dank zij hen gaat zijn Verhaal nog door.

[Carlos Desoete,
bij Joh.6, 60-69]

Zichzelf worden

Zoals een krokus
pas krokus wordt
als hij zich ontplooit in het licht,
zo wordt een mens pas zichzelf
als hij zich met God verbonden weet.

Vóór God gaan staan, bidden in pure vorm,
is een weg om mens te worden:
zijn eigen identiteit terugvinden.

Een mens in gebed
is als een man die bij een bergmeer komt
en zich neerbuigt over het rimpelloos watervlak.
In de waterspiegel,
tegen de achtergrond van de oneindige lucht
ziet hij zijn eigen gelaat.

Biddend ontdekken wij
wie wij echt zijn.

[Manu Verhulst, Neem en lees, Halewijn, 2012]

Als het winter wordt

Als het winter wordt.
Laat je hart dan niet bevriezen.
Hou het kloppend voor de wereld,
laat gerechtigheid niet verliezen.

Als het winter wordt.
Laat je handen niet verkillen.
Wrijf ze warm voor de mensen om je heen,
laat ze pijn en eenzaamheid verstillen.

Als het winter wordt.
Laat je ogen niet dichtsneeuwen.
Hou ze open voor onrecht en onvrede,
laat ze engagement en actie uitschreeuwen.

Als het winter wordt.
Laat niet je tijd verslapen.
Blijf wakker en alert,
wees waakzaam en rechtschapen.

In de winter is er nood aan wakkere mensen,
met een kloppend hart, open ogen en warme handen.
Mensen die rechtstaan en handelen,
Die zich engageren, tijd maken, actie brengen.

Dan wordt het lente in het leven van mensen
met pijn, mensen die uitgesloten zijn,
dan wordt het lente in een wereld van ongelijkheid en conflict,
dan wordt het lente ...

Ook in de winter.

Gebed voor een bijeenkomst

Heer,

Gij hebt gezegd:

waar twee of drie verzameld zijn in mijn Naam,
daar ben ik in hun midden.

Wij stellen deze bijeenkomst
in het teken van uw aanwezigheid.

Wij zijn hier niet voor onszelf,
maar om ons ten dienste te stellen
van de komst van uw Rijk:
beter samenleven met allen.

Laat uw Geest hier waaien.

Laat Hij onze kracht zijn
en ons inspireren tot goede gedachten
en opbouwende voorstellen.

Laat Hij ons helpen te zoeken
naar wat het beste is voor ieder
-en voor de minsten het meest-
en hoe uw Rijk waar kan worden
en hoe U wil gedaan.

Geef dat onze motieven ingegeven zijn
door dat zoeken naar uw wil
en dat onze gesprekken getekend zijn
door tedere luisterbereidheid,
door vriendschap en vertrouwen.

En help ons om nu te doen
wat wij gebeden hebben.

Amen.

[Carlos Desoete]

Zes stenen kruiken

Ik wens je een eerste kruik boordevol wijn van **vriendschap**,
van mensen die om je geven zoals je ‘maar’ bent.

Drink ze niet leeg tot op de bodem,
maar geniet er elke dag een beetje van ...

Zo gaat ze een leven lang mee!

Ik wens je een tweede kruik boordevol wijn van **verzoening**,
van mensen die anders denken dan jij,
van mensen die anders voelen dan jij.

Proef er heel voorzichtig van en je zal merken
dat ‘anders’ niet ‘slechter’ is ...

En weet: met tact en wijsheid komt een mens heel ver!

Ik wens je een derde kruik boordevol wijn van **enthousiasme**,
van mensen die samen met je werken
om de wereld een tikkeltje mooier maken.

Drink ervan met volle teugen,
want samen kun je de kruik steeds opnieuw vullen!

Ik wens je een vierde kruik boordevol wijn van **geduld**,
van mensen om je heen, maar ook van jezelf.

Wacht even om ervan te drinken,
goeie wijn wordt immers
nog beter met de jaren.

Ik wens je een vijfde kruik boordevol wijn van **liefde**,
van mensen die ongevraagd zichzelf geven,

mensen voor wie ‘graag zien’
gewoon dagelijkse kost is.

Geniet van elke slok die je ervan drinkt
en wees dankbaar dat het jou gegeven is.

Ik wens je een zesde kruik boordevol wijn van **dromen**.
Zolang je dromen hebt, biedt het leven meer mogelijkheden.

Dan **is** water wijn, dan **is** wijn uitstekende wijn,
zelfs als het eigenlijk ‘alleen maar’ water blijft ...

[Anne Leblicq]

Samen

Elke mens die we ontmoeten
kunnen we negeren, groeten,
includeren of uitsluiten,
kans geven of uitbuiten,
afwerpen of toelaten,
doodzwijgen of goedpraten.

‘Onbekend is onbemind’,
‘t zij volwassene of kind,
autochtoon of buitenlander,
bondgenoot of tegenstander,
kleurlinge of blanke man,
mens die niets of alles kan.

Altijd weer kunnen wij kiezen,
wegkijken of zich verliezen
in het wonder van de mens,
zoekend naar de kern, de grens,
naar de zin en samenhang,
even maar of levenslang.

Wat we wellicht allen willen
is doorheen verschillen,
andere visies, waarden, normen,
toch gemeenschap vormen,
elk zoals hij gebekt is,
met geduld en met respect.

Luisteren en zien

Niets lijkt
eenvoudiger
dan luisteren.
Maar luisteren
is veel meer
dan alleen maar
zelf zwijgen.
Het is zijn
hart openen
als plek
voor de ander.

Niets lijkt
eenvoudiger
dan kijken
tot men leert
dat men beter
leert zien
dan kijken.

Me oefenen
in luisteren
en de ander leren zien
is mijn levensopdracht.

Op het einde
van mijn leven
zult Gij me vragen:
Hebt gij Mij gezien
in uw naaste?
Hebt gij Mij beluisterd
in hem?

[Erik Galle]

Geluk en geloof

Geluk en geloof
zijn familie van elkaar.
Als we die twee op elkaar afstemmen,
zal het geluksgevoel
niet ontaarden
in een onlesbaar begeren
en zal het geloof
niet verworden
tot slaafse onderwerping.

In uw blijde boodschap, Heer Jezus,
hoor ik de echo van de schepping:

Gij zijt voor het geluk geboren.

[Manu Verhulst]

Onze Vader (nieuwe versie)

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.

Onze Vader

Zeg niet: 'Vader'
als je geen kind kunt zijn.
Zeg niet: 'Onze'
als je slechts aan jezelf denkt.

Zeg niet: 'hemel'
als je slechts aardse zaken verlangt.
Zeg niet: 'uw naam worde geheiligd'
als je voortdurend je eigen eer zoekt.

Zeg niet: 'uw rijk kome'
als je hoopt er zelf beter van te worden.
Zeg niet: 'uw wil geschiede'
als je geen tegenslag kunt verdragen.

Bid niet om het brood van vandaag
als je niet voor de armen wilt opkomen.
Bid niet om vergeving van schulden
als je in wrok leeft met familie of bureu.

Bid niet om een leven zonder beproeving
als je geregeld zelf het kwaad opzoekt.
Bid niet om een leven zonder kwaad
als je niet doet wat goed is.

Zeg niet: 'Amen' en 'Zo zij het'
als je dit gebed niet ter harte neemt.

[Paul Becaus]

Beeld van geluk

Maria,
zo vaak kijken we op naar uw beeld;
Die mooie glimlach van u
spreekt van een diep innerlijk geluk.
Onder uw blik worden we rustig,
we kunnen onbevangen met u praten.
Bewaar onze woorden in uw hart
en breng ze bij uw zoon.
Leer ons het geluk te zoeken
waar het echt te vinden is.
Geef ons het inzicht
dat we maar gelukkig worden
als we anderen gelukkig maken.
Help ons de kleine tegenslagen van het leven
moedig te dragen
en leg uw mantel om ons heen bij groot verdriet.
Maria, blijf voor ons, altijd,
in goede en in kwade dagen,
Oorzaak onzer blijdschap.
Onze-Lieve-Vrouw van Tongeren,
bid voor ons.--Amen.

[deken Rik Palmans, Tongeren]

Gastvrijheid

Het individualisme viert hoogtij in onze dagen.
Het 'ieder voor zich' is als een virus,
dat zich in ons leven heeft genesteld.
We wonen met veel mensen om ons heen,
in dezelfde straat en buurt.
En toch is er veel eenzaamheid.
We voelen ons soms alleen gelaten
met onze vragen en onze problemen.
In onze dagen van grote welvaart en techniek
is er meer dan ooit behoefte aan gastvrijheid.
Er is behoefte aan mensen,
die tijd en ruimte weten te scheppen,
waar anderen gewoon mogen binnenkomen.
Gastvrij zijn is een plaats scheppen,
waar anderen vrij kunnen binnen komen.
Een plaats waar een luisterend oor is
en de bereidheid om zorgen samen te delen.
Gastvrij zijn veronderstelt aandacht,
een hartelijk open staan naar een ander.
Drukdoenerij en eigenbelang
verdwijnen naar de achtergrond,
zodat de gast op de eerste plaats komt.
De gast mag vrij zijn om helemaal
aan zichzelf te kunnen toekomen.
Het is heerlijk om zulke mensen te ontmoeten.
Ze roepen nieuwe krachten in ons op,
nieuwe vrede en harmonie.
We worden er nieuwe mensen van.
'Even tijd hebben' voor een ander
is hele kostbare tijd.
Want daarin komt tot uiting
dat we delend in het leven willen staan.
En delend leven is zinvol leven.

[Wim Holterman osfs]

Inhoud

Woord vooraf	2
Wandelen met God.....	3
Oude christenen, nieuwe christenen	4
Liedje.....	6
Leven: een aanloop	7
Missiegebed.....	8
De merels.....	9
Onze weg.....	10
De man, zijn zoon en de ezel	11
Wie zijn de wijzen.....	12
Vader	13
Goede God.....	14
Dank u Maria.....	15
Gebed bij het begin van een vergadering.....	16
Vervul ons met nieuw leven	17
Gebed voor een vergadering	18
Help ons verrijzen	19

Zomaar voor U zitten	20
Vakantie	21
Vastenbezinning.....	22
Brood zijn.....	23
Zichzelf worden	24
Als het winter wordt.....	25
Gebed voor een bijeenkomst.....	26
Zes stenen kruiken.....	27
Samen	28
Luisteren en zien	29
Geluk en geloof.....	30
Onze Vader (nieuwe versie).....	30
Onze Vader.....	31
Beeld van geluk.....	32
Gastvrijheid	33
Inhoud.....	34

*(tussen haakjes): zingeving van en voor de partners
van beweging.net ■■■■■■*

cm

kaj

acv

kwb

okra

pasar

femma

samana

familiehulp

wereldsolidariteit

internationaal comité

en de geassocieerde partners ■■■■■■

arktos

pax christi

groep intro

welzijnszorg